

ført Faget, og derfor ved enhver given Lejlighed arbejdet paa atter at faa det skudt ud; de have paastaaet, dels at det var saa godt som uden al Værd for den almindelige Dannelselse, dels at det var alt for byrdefuldt for Disciplene ved sin svære Grammatik, saa at der maatte ofres altfor megen Tid derpaa i Forhold til Udbyttet; og en ikke ringe Støtte har denne sidste Paastand unægtelig fundet deri, at mange Lærere havde grebet Undervisningen an paa en helt forfejlet Maade, saaledes at de tvært imod Lovens klart og bestemt udtalte Hensigt havde gjort Faget til en ikke ringe Byrde for Disciplene ved den smaalige Grammatiklæsning. Men i Modsætning hertil have andre og det meget vægtige Stemmer hævet sig til Gunst for Fagets Bibeholdelse; de have hævdet den fulde Berettigelse af de nationale Bevæggrunde, som fra først af havde foranlediget Optagelsen af Oldnordisk i Skolens Fagkreds; de have henvist saavel til den oldnordiske Litteraturs Værdi i og for sig som til dens særlige Værdi for os som Nordboer og dens Betydning for Fremkomsten af visse Dele af den nyere danske Litteratur, samt endelig paapeget Nødvendigheden af et vist Kendskab dertil for at forstaa vort eget og de øvrige nordiske Sprogs historiske Udvikling til den Form, de nu have; derhos have de gjort opmærksom paa, at en ny og sundere Undervisningsmaade i de senere Aar er stærkt i Begreb med at uddanne sig.

Hermed ere nu alle de væsentligste Anker paapegede, der efterhaanden fra forskellige Sider ere blevne gjorte gældende mod Loven af 1871 og de dertil sig sluttende Anordninger, for saa vidt Undervisningen angaar. Det vil herefter ikke kunne vække Forundring hos nogen, at en Undervisningsplan, som ansaas for at være behæftet med saa mange og saa svære Mangler, i Tidens Løb har været udsat for mange Angreb, som ere blevne rettede snart imod dens Helhed, snart imod visse Enkeltheder i den. Angrebene have dog hittil været saa godt som fuldstændig resultatløse, og man kunde da maaske synes, at der ikke var nogen Anledning til at dvæle synderlig længe ved dem; men en Oversigt over det væsentligste af, hvad der er at sige herom, hører dog nødvendig med til Sagens Historie og skal derfor her meddeles saa sammentrængt, som det er muligt; det kan sikkert ogsaa have sin ikke ringe Interesse at se, hvorledes man har anstrengt sig for at finde en Forbedring.

Hvad først Enkelthederne angaar, har der den ene Gang efter den anden været

rettet Stormløb mod *den latinske Stil*; man har enten forlangt den helt afskaffet eller afløst med en Prøve i mundtlig Oversættelse fra Dansk til Latin eller henlagt til 6. Klasses Eksamen, uden at dog dens Vanskelighed derfor væsentlig skulde forøges; men den har bestandig sejrriig trodset alle Angreb og uforandret hævdet sin Plads ved 4. Klasses Eksamen. Ligeledes har man gentagne Gange stormet løs mod *den franske Stil*, mod hvilken der har været næsten det samme at sige, som ovenfor er sagt mod den latinske Stil; man har villet have den afskaffet eller afløst med en fransk Version (andre have villet have baade Stil og Version, atter andre have fordret Stilen overført ogsaa paa Matematikerne); i 1882 opnaaede man saa den Lempelse, hvis Fordele dog have vist sig meget tvivlsomme, at det blev tilladt at anvende en dansk-fransk Ordbog ved dens Udarbejdelse, — hvad der oftere ved tankeløs Benyttelse af Ordbogen har ført Disciplene til at begaa saadanne Fejl, som de uden dette Hjælpemiddel næppe vilde have begaaet. Hvad de idelig gentagne Angreb paa Fordringerne i *Matematik* ved 4. Klasses Eksamen have ledet til, er sagt ovenfor. Fra de sidste Aar stammer et Forsøg paa at faa Forholdet mellem *Matematik* og *Fysik* ordnet paa en bedre Maade ved Undervisningen i disse Fag i den matematisk-naturvidenskabelige Afdeling af 5.—6. Klasse; det er løbet helt ud i Sandet som det meste andet, og det er næppe engang blevet Offentligheden bekendt, at det har været gjort. For forskellige Fag (især *Fransk*, *Geografi* og *Naturhistorie*) er der nu og da med megen Styrke forlangt flere Undervisningstimer, uden at man dog angav, hvorfra de skulde faas.

Angrebene mod Undervisningsplanen i dens Helhed have væsentlig gaaet ud paa at faa Tvedelingen ophævet eller dog betydelig indskrænket. De begyndte med, at Ministeriet var en Rundskrivelse af 8. Marts 1879 til Statsskolernes og Herlufsholm Skoles Rektorer udbad sig deres Betænkning over en Række Spørgsmaal om eventuelle Ændringer i Undervisningsplanen for de lærde Skoler af 1871; i en Del af Betænkningerne berørtes da ogsaa Spørgsmaalet om Tvedelingens Hensigtsmæssighed, og det viste sig, at Meningerne herom vare meget delte. Sagen blev derefter stillet i Bero indtil videre. Men ved et Møde af de samme Rektorer, som Ministeriet foranledigede afholdt i Kjøbenhavn den 7. Juni 1881, behandlede, foruden en hel Del andre